

Мнозина си мислят, че трудове-ты при раждане-то сѣ тяжкы и грозны мъкы; нѣ то не е така и до толкова. Наистинѣ нѣма добивкѣ безъ мъкы, които нерѣдко бивать смаль не толкова, чтото ся не трѣпять; нѣ покрай това пакъ не бива да забуравишь, че то не е никаква болестъ, никакво зло, а е една до край естественна и неизбѣжна послѣдица отъ трудность-тѣ. Тыя часовиты болкы настаятъ отъ това, че сѣ много либавы, слабы и уѣтливы оныя мѣста на тѣло-то, които сега трѣбува да ся вдадѣтъ да ся распустятъ и разширятъ, каквото да може да проминедѣте-то. Нѣ тыя мъкы траѣтъ само кѣсо врѣме и родилка-та брѣзо гы забурави покрай радость-тѣ за родено-то си дѣтенце. Добрѣ и право каже священо писаніе: „Жена, кога ражда, трѣпи мъкы, зашто-то ѣ дойде часъ-тѣ, нѣ като роди дѣте-то, ней отъ радость не дохожда на умъ заболкы-ты, зашто-то ся е родилъ на свѣтъ чловѣкъ.“ А тыя мъкы и болкы при раждане-то ѣ трѣбувать, зачтото рожба безъ якы трудове показва, че родила-та сѣ хлабавы или слабы, а то естествено не може да бѣде безъ врѣдъ на майчино-то тѣло. Найнапокъ знай, че тія трудове никакъ ти не врѣдятъ здравіе-то, нито оставятъ по себе лоши послѣдицы. Като знае това всяка жена безъ страхъ може-дочяка оня часъ, който и да е мѣчничекъ, нѣ пакъ ѣ заплаща съ радость, кождо Господъ ѣ подарява.

Сега болезнины-ты ставать все поякы; то сѣ трудове, които готовятъ рожбѣ-тѣ и траѣтъ нѣколко часове, твърдѣ рѣдко по цѣль день. Казвать, че тыя болезнины приличяли нѣкакѣи на бо-